

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 OSLO

VÅR REFERANSE
20/13516

DERES REFERANSE
20/5769 - BMO

DATO
23.02.2021

Høring - forslag om å overføre klagebehandlingen av Finanstilsynets avgjørelser i inkassosaker til Klagenemnden for revisor- og regnskapsførersaker

Det vises til høringsbrev datert 30. november 2020 og tidligere korrespondanse i anledningen ovennevnte forslag, herunder orientering fra departementet i brev av 28. april 2020 og Finanstilsynets tilbakemelding den 11. mai 2020.

Finanstilsynet ser at det kan være hensiktsmessig å delegere klagebehandlingen, og at det kan fremstå som nærliggende å benytte Klagenemnd for revisor- og regnskapsførere til dette. Finanstilsynet vil imidlertid ikke støtte forslaget og gjentar her den begrunnelsen som ble gitt i brev av 11. mai 2020.

Finanstilsynet har tilsyns- og vedtakskompetanse på flere og til dels svært ulike fagområder. Det forhold at det allerede eksisterer en klagenemnd for Finanstilsynets vedtak på enkelte fagområder, betyr imidlertid ikke at det er stor faglig nærhet mellom disse områdene og Finanstilsynets øvrige tilsynsområder. Det gjelder også om vedtakene som påklages, på enkelte av områdene i hovedsak gjelder søknader om og tilbakekall av tillatelser.

Finanstilsynets vurderinger av tillatelser til å drive bank- eller forsikringsvirksomhet, eller tillatelser for banker og forsikringselskaper om bruk av interne modeller for beregning av kapitalkrav, er for eksempel av en helt annen karakter enn vurderinger knyttet til regnskapsfører- og revisorvirksomhet og inkassovirksomhet. Som det fremgår nedenfor, er det i så måte også vesentlige forskjeller mellom inkassovirksomhet og regnskapsfører- og revisorvirksomhet.

Klagenemnden for revisor- og regnskapsførersaker er sammensatt for å sikre høy fagkompetanse innen revisjon og regnskapsføring, i tillegg til juridisk kompetanse, slik at klager på forvaltningsavgjørelsene på disse fagområdene gis en betryggende vurdering.

Sammenholdes vilkårene for inkassobevilling etter inkassoloven § 5 med vilkårene for godkjenning som revisor, jf. revisorloven §§ 3-2 til 3-4, eller regnskapsfører, jf. regnskapsførerloven §§ 4 til 6, fremgår det at selv om det er likhetstrekk, er det også betydelige forskjeller. Dette forsterkes ytterligere dersom man sammenholder vurderingstemaene etter henholdsvis inkassoloven §§ 30 og 31 på den ene side, og revisorloven § 9-1 og regnskapsførerloven §§ 7 og 8 på den annen. Endelig kommer at rettslige standarder, henholdsvis «god inkassoskikk», jf. inkassoloven § 8, «god

revisjonsskikk», jf. revisorloven § 5-2 annet ledd, og «god regnskapsføringsskikk», jf. regnskapsførerloven § 2 annet ledd, står sentralt ved vurderingen av virksomheten. Anvendelsen av slike standarder krever inngående kjennskap til det virksomhetsområdet de refererer til.

Finanstilsynet mener det er prinsipielt uheldig å utvide nemndens mandat til fagområder som i utgangspunktet har liten faglig nærhet. Selv om det kan være prosessuelle likhetstrekk knyttet til konsesjonsbehandling og sanksjoner, er det minimal faglig synergi mellom områdene. En klagebehandling med høy tillit til integritet og faglig kvalitet, forutsetter en høy grad av spesialisering der hele nemnden virker sammen i vurderinger og avgjørelser av saker innen fagfeltet. Vi kan ikke se at denne forutsetningen oppfylles ved eventuelt å ta inn et nytt medlem med inkassokompetanse.

Finanstilsynet vil påpeke at de vedtak som påklages, både på inkassoområdet og revisor- og regnskapsførerområdet, er til dels inngripende vedtak hvor vurderingstemaene svært ofte er komplekse og av prinsipiell art. Det er derfor viktig at klageinstansen har nødvendig faglig grunnlag for å behandle klagen. Dersom klageinstansen er en klagenemd, er det etter Finanstilsynets vurdering ikke tilstrekkelig om ett, eller noen, av nemndens medlemmer har relevant faglig bakgrunn.

Finanstilsynet vil avslutningsvis påpeke at klagenemnden er oppnevnt av Finansdepartementet, og det er vedtatt særskilte retningslinjer for nemndens virksomhet. Kostnadene dekkes over Finanstilsynets budsjett. Finanstilsynet kan ikke se at høringsnotatet drøfter hvordan oppnevning, rammene for virksomheten og finansiering skal ordnes dersom nemndens mandat utvides til også å dekke inkassosaker underlagt Justis- og beredskapsdepartementet.

I etterkant av dette registrerer Finanstilsynet at det i høringsnotatet legges til grunn at klagebehandlingen i nemnden anses som en del av tilsynet og kostnadene til dette ikke vil falle på staten, men på den enkelte tilsynsenheten etter finansstilsynsloven § 9 syvende ledd. Finanstilsynet finner grunn til å presisere at utgiftene må finansieres over statsbudsjettet, selv om inndekningen skjer gjennom utlikning på tilsynsenhetene.

For Finanstilsynet

Anne Merethe Bellamy
direktør

Anne-Kari Tuv
seksjonssjef

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

Kopi til:
Finansdepartementet